

210611

“Oförståndiga jungfrur” speglar karaktären

Att bli benådad på det sätt som Kristus benådar innebär inte bara att bli förlåten, utan att få en ny anda i vårt sinne. Herren säger, ”Jag ska ge er ett nytt hjärta.” Kristi avbild ska finnas i sinnet, hjärtat och själen. Aposteln säger, ”Men vi har Kristi sinne.” Utan den förvandlingsprocess som enbart kan åstadkommas genom gudomlig kraft, blir de ursprungliga syndiga böjelserna kvar i hjärtat i all sin styrka, för att smida nya kedjor och tvinga oss in i ett slaveri som aldrig kan brytas genom mänsklig kraft. Men människor kan aldrig komma in i himlen med sin gamla smak, sina gamla benägenheter, avgudar, idéer och teorier. Himlen vore inte någon lycklig plats för dem, för allt där skulle krocka med deras smak, deras längtan och inriktning, och skulle stå i smärtsam kontrast till deras medfödda och förvärvade karaktärsdrag.

I liknelsen om jungfrurna framställs fem som förståndiga och fem som oförståndiga. Uttrycket ”oförståndiga jungfrur” speglar karaktären hos dem som saknar Guds Andes verkliga inverkan på hjärtat. Kristi återkomst förvandlar inte de oförståndiga jungfrurna till förståndiga. När Kristus kommer avgörs det om karaktären är ren, helgad och helig enligt himlens våg, eller om den är oren och opassande för himmelriket. De som föraktat den gudomliga nåd som erbjöds dem och som skulle ha gjort dem kvalificerade att bo i himlen, kommer att vara de oförståndiga jungfrurna. De hade allt ljus och all kunskap men de skaffade sig inte nådens olja. De tog inte emot sanningen i dess helgande kraft.

Lycka är resultatet av helighet och anpassning till Guds vilja. De som vill vara helgade i himlen måste först vara helgade på jorden, för när vi lämnar denna jord kommer vi att ta vår karaktär med oss, och det kommer bara att innebära att vi tar med oss några av de himmelska egenskaper som tillägnats oss genom Kristi rättfärdighet.

(Review and Herald, 19 augusti 1890)

Översättning: S. Gundler